

— zasądzenie zapłaty przez Komisję na rzecz skarżącej kwoty 89 933,16 EUR tytułem odszkodowania za szkodę majątkową i za szkodę dla reputacji zawodowej, które skarżąca poniosła z powodu nadużycia władzy i naruszenia tajemnicy zawodowej oraz odsetek wyrównawczych od dnia 14 czerwca 2012 r. do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie i odsetek za zwłokę od dnia wydania wyroku w niniejszym sporze do całkowitego uregulowania i

— obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca przedstawia dwa żądania.

Po pierwsze żądanie stwierdzenia odpowiedzialności Komisji z tytułu umowy FP7 224297 o wykonanie umowy „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)” na podstawie art. 272 TFUE. W szczególności skarżąca twierdzi, że chociaż wykonała w pełni i prawidłowo swe obowiązki umowne Komisja zawiesiła płatność na jej rzecz nie mając do tego prawa i z naruszeniem wspomnianej umowy oraz zasad ochrony uzasadnionych oczekiwań i proporcjonalności.

Po drugie żądanie stwierdzenia odpowiedzialności poza-umownej Komisji na podstawie art. 340 akapit drugi TFUE. W szczególności skarżąca twierdzi, iż Komisja naruszyła jej reputację zawodową przez swe bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2013 r. — Whirlpool Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-118/13)

(2013/C 141/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Whirlpool Europe (Breda, Niderlandy) (przedstawiciele: F. Wijckmans i H. Burez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa FagorBrandt [SA.23839 nr C-44/2007];

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz przedsiębiorstwa FagorBrandt [SA.23839 nr C-44/2007].

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca podnosi, że decyzja ta narusza art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE oraz wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw. Strona skarżąca twierdzi, że rozstrzygnięcie zawarte w decyzji jest błędne pod względem prawnym, gdyż jeden lub więcej (kumulatywnych) warunków określonych we wskazanych wyżej wytycznych nie zostało spełnionych, lub, w każdym razie, Komisja nie wykazała w wymagany prawem sposób, że każdy z tych warunków został spełniony. Argumenty przedstawione w uzasadnieniu tego zarzutu dotyczą braku wypełnienia i) obowiązku oceny jednego lub większej liczby warunków określonych we wskazanych wytycznych na dzień wydania decyzji; ii) warunku „pierwszy i ostatni raz”; iii) warunku, że pomoc na restrukturyzację nie może służyć sztucznemu utrzymywaniu przedsiębiorstw przy życiu; iv) warunków dotyczących oceny poprzedniej niezgodnej z prawem pomocy; v) warunku, że beneficjent pomocy musi być przedsiębiorstwem zagrożonym; vi) warunku, że beneficjent pomocy nie powinien być nowo utworzonym przedsiębiorstwem; vii) warunku, że plan restrukturyzacji musi przywracać długoterminową rentowność beneficjenta; viii) warunku wprowadzenia środków wyrównawczych w celu uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń wynikających z udzielenia pomocy na restrukturyzację; oraz ix) warunku, że pomoc musi być ograniczona do minimum i że grupa kapitałowa musi wnieść rzeczywisty wkład (nieobjęty pomocą).

2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca podnosi, że w decyzji naruszono obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 TFUE w odniesieniu do kilku kwestii. Strona skarżąca twierdzi w szczególności, że w decyzji nie przedstawiono właściwego uzasadnienia w odniesieniu do i) warunku wprowadzenia środków wyrównawczych w celu uniknięcia nieuzasadnionych zakłóceń wynikających z udzielenia pomocy na restrukturyzację oraz ii) obowiązku spłaty wcześniejszej niezgodnej z prawem pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2013 r. — Alpiq RomIndustries i Alpiq RomEnergie przeciwko Komisji

(Sprawa T-129/13)

(2013/C 141/40)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Alpiq RomIndustries Srl (Bukareszt, Rumunia) i Alpiq RomEnergie Srl (Bukareszt) (przedstawiciele: H. Wollmann i F. Urlesberger, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, na podstawie art. 264 TFUE, nieważności decyzji Komisji C(2012) 2542 wersja ostateczna z dnia 25 kwietnia 2012 r. (SA.33451, 2012/C, ex 2012/NN) w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy strony skarżącej;
- na podstawie art. 87 §2 regulaminu postępowania przed Sądem, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo zarzut braku właściwości Komisji. Według strony skarżącej domniemana pomoc nie jest objęta czasowym zakresem zastosowania art. 107 i 108 TFUE. Zgodnie z załącznikiem piątym do traktatu akcesyjnego Rumunii Komisja jest uprawniona do badania środków pomocowych wprowadzonych przed datą przystąpienia Rumunii do UE jedynie w sytuacji, gdy środki te były stosowane także po dacie przystąpienia. Strona skarżąca podnosi w tym względzie między innymi, że zobowiązania spółki Hidroelectrica względem rzekomych beneficjentów pomocy były określone w zawartych jeszcze przed datą przystąpienia umowach dostawy energii elektrycznej w sposób tak jednoznaczny, że późniejsze rozszerzenie obowiązku świadczenia usług przez spółkę Hidroelectrica, które mogło doprowadzić do powstania dodatkowych korzyści, należy wykluczyć.

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2013 r. — Lardini przeciwko OHIM (przedstawienie kwiatu)

(Sprawa T-131/13)

(2013/C 141/41)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Lardini Srl (Filottrano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci P. Roncaglia, G. Lazeretti, F. Rossi i N. Parrotta)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 13 grudnia 2012 r. wydanej w postępowaniu R 2578/2011-1; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w ramach postępowania odwoławczego R 2578/2011-1.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak odzwierciedlający pozycję w postaci kwiatu dla towarów z klasy 25

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 2 marca 2013 r. — Evonik Oil Additives przeciwko OHIM — BRB International (VISCOTECH)

(Sprawa T-138/13)

(2013/C 141/42)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Oil Additives GmbH (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: BRB International BV (Ittervoort, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 grudnia 2012 r. w sprawie R 907/2012-5;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: BRB International BV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „VISCOTECH” dla towarów z klas 1 i 4

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowne krajowe i międzynarodowe znaki towarowe „VISCOPLEX” dla towarów z klas 1 i 4

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie odwołania i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009